

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 2009
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ Α'

ΘΕΜΑ Α.1.

Α.1.1. α. Σωστό, **β.** Σωστό, **γ.** Λάθος, **δ.** Λάθος, **ε.** Σωστό

Α.1.2.α. Σχολικό βιβλίο σελίδα 77. «Οι ορεινοί απαρτίστηκαν ... πλοιοκτητών».

β. Σχολικό βιβλίο σελίδες 139-140. «Παράλληλα με την άφιξη προσφύγων ... επανεγκατάστασή τους».

γ. Σχολικό βιβλίο σελίδα 213. «Η Κρητική βουλή ... "ροπαλοφόρους"».

ΘΕΜΑ Α.2.

Α.2.1. Σχολικό βιβλίο σελίδα 149. «Στις 24 Ιουλίου 1923 ... επίμαχων περιοχών».

Α.2.2. Σχολικό βιβλίο σελίδες 249-250. «Αγώνες για τη δημιουργία μιας αυτόνομης Ποντιακής Δημοκρατίας ... της Σοβιετικής Ένωσης».

ΟΜΑΔΑ Β'

ΘΕΜΑ Β.1.

Σχολικό βιβλίο σελίδα 46. «Οι διαφορές του αγροτικού προβλήματος στην Ελλάδα ... εργατικής ιδεολογίας στη χώρα».

Από το παράθεμα να τονιστούν:

1. Η αναφορά του σημαντικού αριθμού αλλοδαπών εργατών που εργάζονται είτε στα μεταλλεία του Λαυρίου, είτε σε μεγάλα δημόσια έργα της περιόδου, είτε στις ελάχιστες και μη σύγχρονες βιομηχανίες της Ελλάδας του 19^{ου} αιώνα.
2. Οι σημαντικές συνέπειες αυτού του φαινομένου (εισαγωγή εργατών από την παγκόσμια αγορά εργασίας): Ο εφησυχασμός και η σχετική ικανοποίηση των ελλήνων εργατών, αφού οι αμοιβές τους παραμένουν σταθερές (ενώ υστερούν σε επίπεδο ειδίκευσης συγκριτικά με τους αλλοδαπούς εργάτες).
Δεν αποκτούν ταξική συνείδηση διότι οι περισσότεροι από αυτούς έχουν τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουν την εξαθλίωσή τους με την εναλλακτική διέξοδο της αγροτικής παραγωγής. Κατά συνέπεια οι απεργιακές κινητοποιήσεις δεν αποτελούν συνειδητοποιημένο και μαζικό τρόπο αντίδρασης της εργατικής τάξης.
3. Τέλος, οι σημαντικές πολιτικές κατακτήσεις του 19ου αιώνα – δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι και δικαίωμα του συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι – με τα αντίστοιχα συντάγματα 1844 και 1864, δεν ήταν αρκετά να διασφαλίσουν και τα οικονομικά-κοινωνικά δικαιώματα των Ελλήνων. Η κατοχύρωση αυτών των δικαιωμάτων προϋπέθετε αστικοβιομηχανική καπιταλιστική ανάπτυξη σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες που απουσίαζαν παντελώς από την Ελλάδα του 19ου αιώνα.

ΘΕΜΑ Β.2.

α. Σχολικό βιβλίο σελίδα 90. «Το πρώτο εξάμηνο του 1911 ... δημοσίων υπαλλήλων».

Από το κείμενο Α:

Ο Ε. Βενιζέλος υποστήριξε μετριοπαθείς μεταρρυθμίσεις και στόχευε στον εκσυγχρονισμό του πολιτικού συστήματος και του κρατικού μηχανισμού. Δεν έθεσε πολιτειακό ζήτημα αλλά επιδίωξε την αναθεώρηση του υπάρχοντος συντάγματος. Στο πλαίσιο αυτών των επιδιώξεων ενίσχυσε τη θέση της μοναρχίας παρά την πίεση που του ασκούσαν οι οπαδοί του για ριζοσπαστικές τομές.

- β. Σχολικό βιβλίο σελίδες 91- 92. «Όσον αφορά τη δομή του βενιζελικού κόμματος ... και σε κάθε άλλο κόμμα.»

Από το κείμενο Β:

Το κόμμα των φιλελευθέρων ήταν αδύνατο να λειτουργήσει αυτόνομα και ανεξάρτητα από τη χαρισματική και πολιτικά καταξιωμένη προσωπικότητα του ηγέτη του (το ρεύμα του βενιζελικού κόμματος επιβεβαιώθηκε και στις εκλογές του Μαρτίου του 1912 στις οποίες κυριάρχησε.) Επιπλέον ο προσωποπαγής χαρακτήρας του συγκεκριμένου κόμματος οφείλεται στις ιδιαίτερες κοινωνικοπολιτικές συγκυρίες (η αντίσταση των τοπικών κομμάτων και τα κοινωνικά και τοπικά συμφέροντα).

Τέλος, το κόμμα αρχών, την ίδρυση του οποίου είχε προαναγγείλει ο Βενιζέλος, προϋπέθετε τη συγκρότησή του από στελέχη που θα είχαν τη δυνατότητα συλλογικής-δημοκρατικής βούλησης, πράγμα το οποίο ήταν αδιανόητο τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο. (Ο Ε. Βενιζέλος επεσκίαζε κάθε άλλη κομματική ηγεσία στην πολιτική σκηνή και υποκαθιστούσε την πολιτική βούληση και δράση ακόμα και των οπαδών του κόμματός του).